

—○○○—

מוסף רש"י
 תרבי ר' יוסי
 ברבי חנינא. דרבי
 יהושע בן לוי ממתי' דרבי
 דמתי' נחשה טובה
 על דעה אמתו ילה.
 והסם (לעיל טו.) קמי'
 לה וקמור רבין לא
 ידענה מהי פירושא דר'
 יוסי, ללא פירושא היא.
 והסם מפרש טעמא
 (לעיל יז.).
 דאית ליה תורה
 לירעי חד יומא. ק'
 היה מהנהג, מי שיהיה
 לו שור אחד ורעה כל
 כהמות העיר יום אחד.
 ומי שאין לו כהמה
 נמנעין עליו לרעות כו'.
 ימים (שפיראין קטו):
 כגמי' קדוש).
 אמר ליה. יתמי'
 למי דתורה דלית ליה
 כו' (טז).

[ליל טו. יז]

[ליל ג.]

[ג' דתניא]

[ספירין קטו.]

טז

גרות הב"ח
 (ה) ג' וקיימא לן שבע
 קמח' (ג) רש"י ד"ס
 אינו וכו' ודחוק ודאי
 הכי' וחלמי' פ"ה וקיימא
 לו וכו' וכו' ס"ד ואח"כ
 מ"ה בימתי' לא וכו' על
 קיים וכוה בע"כ פנינה
 כ' משום דקיימא
 כומה פ"ה דמי' ויולדת
 וכו' ולא ספקין פניני:

לרבי אליעזר. דמכשר בנדיקת שביעי עם הראשון: מהו. דלרבי
 יהושע דאי אן ליה אלא שמיני בלבד דלפ ע"ג דמליא מילמיה
 בנדיקה ומנהי ימיא הדקוקין אפילו בצירוקין הוי מילי בראשון
 ושביעי דחו לאינטרופי למד מנהא אכל שמיני ללא מקדר ספירת
 הראשון הוא ולא מנטרף ולר עקיבא
 נמי אן לו אלא שמיני בלבד שמה
 ראה בינתיים ומכאן ואילך נריך
 לפסור ששה אלא לרבי אליעזר מי
 ממוקין כל ו' נטירה משום נדיקת
 ראשון דהוה מחלתו נטירה או לא:
 ורבי יהושע. דלע"ג דפלגי עליה
 היא היא. טהורין: לאו רבי אליעזר
 דרבי עקיבא בראשון ושביעי הכא
 מוהו: לא רבי יהושע ורבי עקיבא.
 דפרישית אכל לרבי אליעזר הואיל
 ומחלתו נטירה ממוקין לכולהו
 נטירה: בכוחאי אמרה לשמעתי.
 כפרק נבוח כוחים (לעיל ג. ד): דלא
 בדיקה עד שפירש. דלא הוה מחילת
 ימי עבודה נטירה דלא נדיקה
 בראשון משהפרישה נדין השמשות
 של שני' לזכה שרחה כו' ביום
 עד ו' לפימה ותי קולי אשמועי'
 רב נספירה: החם. דלמור רב
 לעיל דמטה רבי אליעזר בנדוק
 ראשון ושמיני אשמועי' מחלתו
 אע"פ שאין סופן: והכא אשמעינן
 סופן אע"פ שאין תחלתו. דמשום
 נדיקת ו' ממוקין כל ששה לפניו
 נטירה הואיל ופסקה בשלישי. ומימי
 הפרישה נטירה בעינן דמשהחזיק
 מעין פחות ליכא לאחזיק נטירה עד
 שבדוק ומתהלל שפסק בלמחרת
 במתמי' [מג]. דהפרישה נטירה בעינן:
 איני. לרב פריך דלא בעי ספורין
 (ויבדוקין דאי וקיימא לן בהפסלת
 (לעיל דף טו): דשבע קמח בלילות
 מטובלין לה כל לילא דילמא השתא
 שלמו שבעה על טומאת זכר ביממא
 לא מטובלין לה לפסקה ויולדת בזב
 ולמחר בכל יומא היום לכו' ונקיים
 שחר טומאת לידה ומשום הכי לא
 מטובלין לה דאי נמי ממתי' האידנא
 ו' של נקיים משום טעילה בזמנה
 מנהו ונדה ויולדת טעילתו בלילה
 חנה טעילתה ביום לא היא ספירה
 הואיל ולא ספירה בפנינו עד שמש
 בפנינו שבע טהור: יום אחד טמא
 ראיתי. ואני יודע אמתו ואפילו
 היום י"ל וכו' ואינה יודעת אם יום
 ראיתה בימי נדה אם בימי זבה
 מטובלין אותה משום טעילה בזמנה
 מנהו: חשע טבילות ו' לנדה ותרתו
 לזיבה. וכגון דאחאי לקמן ביממא ומטובלין אותה הלילה שמה נדה היא והלילה כלו' ימי נדה וכן לליל יום ו' וכן ליל שבעה זה וטפי לא
 איכא לפסוקי ותרתו לזיבה ביממא ביממא דאחאי לקמן מטובלין לה דלמא אחמול חוסי ימי זבה הוה והוא שומרת יום כנגד יום
 ולמחר נמי טעלה דילמא ביממא דאחאי לקמן הוא דחוסי וטפי ליכא לפסוקי. אכל אחאי לקמן בלילא איכא ו' טבילות מ' לנדה וכו'
 לזיבה דההוא לילא גופיה איכא לפסוקי השתא זמן טעילה וכן כל לילות שבעה זה ולמולא שביעי נמי טעלה משום דילמא בלילא
 דאחאי קמן חוסי והשתא הוא זמן טעילה. והאי דלא קא חמי ו' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אחאי ביממא ליכא
 אלא ט' אכל ט' פסיקא ליה דנכיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: מאי עבידיתייהו. אם נחשה ביום או בלילה ואומרת בין השמשות
 טמא ראיתי אן כאן טעילה יחירתא דהא כי אמרה נמי יום טמא ראיתי ואני יודע מהי ידעתי דמי אס ומי אס בימי נדה ואם בימי זבה מתפקי ליה
 דילמא האידנא ביום שבתא לפנינו חוסי: תמיני לנדה. כגון כהא לפנינו בין השמשות של ערב שבת טובלת מיד בלילי שבת שמה
 השתא זמן טעילה וכן כל שבעה זה ולילי שבת הנחשה שמה בין השמשות שבתא לפנינו רחשה ולילה היא ומשכה ו' ימי נדה עד עכשו
 ולפי שיום שבת היה תחלת נדתה הרי מ' טבילות לנדה ותלת לזבה דמטובלין לה בין השמשות דאחאי לקמן דילמא בין השמשות דאחמול
 חוסי ומימי' ה' שבת היה ושמרה ערב שבת כנגד יום ה' וטובלת בין השמשות עד שלא חתך דשמה עדיין יום הוא ולחיי לטבילת
 זב ולמחר בשבת נמי טעלה שמה בין השמשות דאחמול כשבתא לפנינו רחשה ומימי' ששי היה והיום טובלת ליום כנגד יום זבאחד
 שבת נמי טעלה משום ספק ההוא בין השמשות גופיה שמה לילה הוא כשרחשה זבאח לפנינו וכל' יום השבת הוא ראשון וא' שבתה הוי שימור
 וטובלת: והאי דינא דלא דינא דיני בגלחי. דין זה שאני דין היו דין באומה מקום: לירעי דמי יומא. כל כהמות העיר: אול יתמא. שלא
 היה לו שור וכפאווה לרעות בהמוניהן ז' ימים: נכסיהו. שחטן: כמה ראיתי. אם א' אם ג': שב לנדה. כהמה שבת טובלת למולא
 שבת שמה באחד שבת רחשה תחלה וכן עד לילי שבת הנחשה ולילי שבת ככלל שמה שבתא לפנינו רחשה ואותו היום לבד רחשה:
 1 גמרא: וכו'.
 ונתמני

והכא קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתו. והוא האמר (א"כ) לרב
 כל זכה לזיבה הפרישה ביום ששפסקה כו' כעז נדה ואחאי
 קמי' במתמי' שבדקה עממה יום ראשון הא כבר נדיקה עממה
 מחמתו והפרישה נטירה וזו היא אומר דלא בעינן הפרישה ביום
 ג' הוה ניחא וי"ל דליכא למידק הכי
 דלמי' אי בני בהפרישה שלישי לרבי
 אליעזר לא בני ללא תמי שבדקה
 ביום ראשון משום פלוגתא דרבי
 יהושע ורבי עקיבא כעז ראשון
 ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא
 היא ולא תמי במתמי' אע"פ דלמי'
 אליעזר הוי רבועא ספי משום דלא
 מיחתי ליה כו' פלוגתא דר' יהושע
 ור' עקיבא: **שבעה** לנדה
 ושנים לזיבה. מחלן אן יכול
 לנדוק דלא בעינן ספורים פנימי'
 מדטובלת אע"פ שלא הפסיק'
 נטירה ולא נדיקה נמי בהחלת
 ספורים דלמי' ללא בעינן ספורים
 בפנינו בזבה קמנה בזבה גדולה
 בעינן ועוד דוסף סוף בני לה כמה
 שבדקה ביום הספירה ומלמא טהורה
 דאי אן נדיקה סוף היום עולה
 לספירה לא היה תקנה לבעות ישראל
 אלא אם כן יבדקו בעליית עמוד
 השחר דספירת לילה אינה ספירה: **מה**

לרבי אליעזר מהו תחלתו וסופן בעינן והכא
 תחלתו איכא סופן ליכא או דילמא תחלתו
 אף על גב שאין סופן אמר רב "היא היא
 תחלתו אע"פ שאין סופן ורבי חנינא אמר
 תחלתו וסופן בעינן הכא תחלתו איכא סופן
 ליכא מיתבי' ושין בזב ובזבה שברך עצמן
 יום ראשון ויום שמיני ומצאו מהור ששין
 להם אלא שמיני בלבד מאן ששין לאו רבי
 אליעזר ורבי יהושע לא ר' יהושע ור' עקיבא
 אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר
 רב נדה שהפרישה במורה בשלישי שלה
 סופרתו למנין שבעה נקיים נדה ספירה למה
 לה אלא אימא זבה שהפרישה במורה
 בשלישי שלה יסופרתו למנין נקיים אמר ליה
 רב ששת לרב ירמיה בר אבא רב כמותאי
 אמרה לשמעתיא דאמרי יום שפוסקת בו
 סופרתו למנין ו' כי קאמר רב לבר משלישי
 בר משלישי פשיטא לא צריכא כגון דלא
 בדיקה עד שביעי ואשמעינן החם תחלתו
 אע"פ שאין סופן והכא קמ"ל סופן אע"פ
 שאין תחלתו דמיה דתימא תחלתו אף על פי שאין סופן הוא דאמרין
 דאוקמינהו אחוקייהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתו לא קמ"ל איני והא כ"י
 אחא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינא שועה ולא ידענא מאי תיובתיה
 (ה) דק"ל שבע קמא דאחאי לקמן בלילותא מטובלין לה ביממא לא מטובלין
 לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפנינו ביממא נמי מטובלין דילמא יולדת
 זכר בזב היא ועבדה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו
 ולא מי אוקמינא *ס"ע דאמר בעינן ספורין לפנינו וכמא תימרא דלרבנן
 לא בעינן ספורין לפנינו *דתנן שועה שאמרה יום אחד שמתא ראיתי מטובלין
 אותה מ' טבילות ו' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות שמה ראיתי מטובלין
 אותה י"א טבילות י"א מאי עבידיתייהו אמר רב ירמיה מדפתי כגון שבתא
 לפנינו בין השמשות והיינו תמיני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר
 מטובלין אותה מ"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דיני בגלחי
 *ראית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אחרמי
 ליה יחמא בר ארמלהא יהבי ליה תורי אול נכסיהו אמר ליה *ראית
 ליה תורא לשקול חד משכא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי
 ליה מאי האי דקאמרת אמר ליה סוף דינא כהחלת דינא תחלת דינא
 לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי
 היכא דקאמרה אידי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי
 ראיתי ואני יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או בימי זיבה ראיתי
 מטובלין אותה מ"ז טבילות אחאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה
וחכמי

תוספי הרא"ש
 באותה בריקה דקדים
 המצות: רב אמר דהא
 היא תחלתו אע"פ שאין
 סופן. והא דקמי'
 במתנותיו ביום השביעי
 פשיטא ר' יהושע
 נקטיה: והא קמ"ל
 סופן אע"פ שאין תחלתו.
 והא דנקם סתותיו יום
 ראשון פשיטא ר' יהושע
 ור' עקיבא נקטיה:
 איני והא כי אחא רבין
 ט'. אע"פ ראיתו
 דר' אליעזר קאמר מ"ס
 פריך ליה דלא אשכחן
 תנא דמ"ל סופן אע"פ
 שאין תחלתו הכי לא
 מיבעי' לה לפירוש
 דרבי ר' אליעזר רבי:
 ואי ס"ד לא בעינן
 ספורין לפנינו ביממא
 ליטבילת. הוי משום
 דבעינן תפסק בשלישי
 בקראמר רבא לעיל נדה
 שכתרישה בפרה
 בשלישי שלה אלמא
 בלא הפרישה אינה יכולת
 לספור. והוא בעלמא
 היא וסורבנן אותה
 כהמתא בשביל זמן
 מטובלין כיון שפסיקת
 בזבא סוף האפילו
 בעיא תפסקת סן התורה
 שיכלת רשמי תפסקת
 ולא ארעיתא כיון
 רביותו יום שהפסיקת
 מילת תפסקת אכל
 אין לירעי ולמרי שמה
 בדיקה ביום ראשון של
 ספירה ואיכא תחלתו
 ואיפן שבאית ששנה
 שבדקה לפנינו יום
 קביעי של יום זה:
 לאו סי אוקמינא כו'
 עקיבא. משמע דר'
 תנינא לא מיבעי' ליה
 לאוקמי' כו' עקיבא
 דאחאי שפיר כו'
 אליעזר. סתוך כן נראה
 דהלכה כרב רשאה
 אע"פ שאין תחלתו.
 רמתינן דוסף תפסלת
 כחיתה וכו' בתחלתו
 האנ"ש שאין סופן. סוף
 יש לרעה דר' תנינא
 נמי לא סתירוקא כו'.
 אליעזר רבין דלא בעינן
 ספורין לפנינו בכל
 הדינים א"כ תוספא
 בעלמא היא רבעי סופן
 ותחלתו לא סתירוקא
 והכי מטובלין לה
 פשיטא טבילה בוסנה
 מצות. וכו' פריך תבא
 לרב דהא ספי לאוקמי'.
 ולפעמך חיכי מדי
 מוסקת לה בשום ענין
 כו' אליעזר ולישנא
 משמע כן דקאמר לאו
 סי אוקמינא כו' עקיבא
 משמע אפי' ליהא לרבי:
 ו' לנדה ותרי להו.
 סתא ארע יכול לנדוק
 דלא בעינן ספורים
 לפנינו והשביעי לנד
 יום ספירה אע"פ
 שלא תפסקת בפרה
 אחיל סתחלתו יום
 הספירה משום שאין
 לחוש מה שלא תפסקת
 בפרה כיון שיום
 הספירה בדיקה ומלמא
 פשיטא ספור. א"כ אפי'
 לא בעינן ספורים לפנינו
 למרי' נבי שומרת יום
 זב

למנין נבא גזירה אחאי
 דבעינן ספורים לפנינו
 כגון שבתא לפנינו בין
 השמשות וכו' ונתמני